ÖDETS LEK

ROMAN AF

HERMAN BJURSTEN.

(Forts. från förra numret).

— Och hvarför skulle de bry sig mer om mig i händelse jag vore fullvuxen?? — frågade Helena oskyldigt.

— Det förstår du icke, mitt barn.... Det är tids nog för dig att få veta det framdeles..... Nå, har du fått eld än?

— Ja, nu tar det sig, tror jag.... Är mamma mycket sjuk i dag?

— Nej, jag känner mig något bättre. Det är icke min frysdag i dag; men jag är mycket matt. Och här är så förfärligt kallt.

— Herr Sterner lofvade att skaffa oss ved i dag, — sade Helena. — Ack, hvad han var beskedlig. Han lånte mig sin guitarr och lät mig sjunga Alpflickan för sig.

— Ja, nog är han beskedlig, stackare, — sade madamen, — men så fasligt fattig är han. Han har knappt kläderna på kroppen och läser ändå så flitigt både natt och dag.... Jag mins när han sade till mig en gång i julas: "Madam Andersson", sa han, "jag har inga ljus i dag och inga pengar heller; men i morgon får jag. Har ni något ljus hemma, så spring efter det. Ni skall få två igen i morgon." Jag sprang genast hem efter ett smalljus, och lånte honom, och dagen derpå fick jag två tjocka ljus i stället. Jag ville icke taga emot dem, för jag tyckte det var synd; men då blef han ond och sade, att jag skulle ha dem....Och så om julaftonen gaf han mig ett förkläde och 24 kr., fastän han inte hade något annat att äta om kvällen än ett par skorpor och litet mjölk, som jag hemtade åt honom hos fru Berglund. Och hemma satt han hela julaftonen och läste i bibeln, då de andra voro ute och sprade på kälkarn.

Helena lyssnade med synbart nöje till denna utgjutelse af hennes mor. Hon till och med glömde att blåsa på elden, och de nyss antända vedpinnarne hotade åter att slockna.

— Sätt på pannan, barn, — sade modern, — så att jag kan få litet varmt i mig. Få se om herr Sterner håller ord och skaffar oss ved. Det tror jag mer på, än att den andre herrn skulle skaffa oss bättre rum och gifva oss kläder.... Hvad var det den der herrn hette??

— Det vet jag icke, mamma.... men herr Sterner kallade honom baron. Jag borde nog namnet, men har glömt bort det.... Tyst, låt mig se.... jag tror det var något på Ehren.... Ehrenhjelm, eller något dylikt.

— Flicka, — skrek modern, i det hon häftigt satte sig upp i sängen och kastade de svarta hårstriporna tillbaka, flicka, han hette väl icke Ehrenstam?

— Ehrenstam.... jo minsann tror jag icke att det var just så han hette. — svarade Helena okonstladt. — Men hvarför blir mamma så förskräckt för det? Detta namn ha vi ju aldrig hört förr.

— Ha vi icke? ...Jo, jag har hört det ock till min olycka, — mumlade modern med låg röst. — O, min Gud ... månne denne kan vara af samma slag?

— Hvad är det ni säger, min mor? — ropade Helena, i det hon förskräckt öfver moderns sinnesrörelse skyndade fram till sängen.— Hur i Guds namn står det till med er?

— Åh, det är ingenting, — mumlade madamen, gå du bort till pannan, eljest kokar mjölken öfver..... O, Jakob, Jakob!....

— Jakob! min mor, — sade den unga flickan, — hvem var han? ? Jag har ofta hört er uttala detta namn, till och med i sömnen.... Kanske det var min far?

— Ja, min flicka, din far hette Jakob....

— Och han är död?

— Ja.... han är ....död, — stammade den olyckliga kvinnan, knappt hörbart. — O, min Gud, — fortfor hon för sig sjelf, — min synd har blifvit hårdt straffad.... Jag kan ju icke säga detta barn, om hennes far lefver eller är död!.... Jag vet det ju icke sjelf....

I detta ögonblick uppryckte häftigt dörren till stugan.

Georg Ehrenstam visade sig på tröskeln.

Liksom vansinnig uppgaf den sjuka hustrun ett gällt rop och dolde sitt ansigte i sina händer, så snart hon kastat en blick på den inkommande.

— Det är han, — mumlade hon förfärad, — eller är det hans vällnad....Men han är ju död ....han har blifvit mördad.... Man har sagt mig det.... Det är längesedan.... Och så ser denne så ung ut.... bara barnet emot den andre falske förrädaren.... Nej, det är någon slägting ....hans bror måhända.... Herre, dina vägar äro underbara..... Kanske skall denne godtgöra, hvad den andre bröt.... Det är Guds försyn....

Om denna arma kvinna hade kunnat blicka in i framtiden, så skulle hon icke hafva sagt: det är Guds försyn, utan det är Ödet!

Georg hade emellertid närmat sig Helena, som blyg och förlägen stod vid spiseln och blåste på elden.

— God morgon mitt vackra barn, — sade han i det han klappade henne på kinden. — Känner du igen mig?

— Ja, herr baron, — svarade den unga flickan rodnande som en rosenknopp, — det var ni, som i går.....

— Lofvade att draga försorg om dig, — afbröt Georg. — Alldeles riktigt och jag kommer nu för att uppfylla mitt löfte....är denna stackars kvinna din mor?

— Ja, herr baron.

Georg gick bort till sängen, hvarest madam Andersson ännu satt kvar, med händerna för ansigtet.

— Ni är mycket sjuk, stackars kvinna? — sade han med låtsadt deltagande. — Här är också kallt och fuktigt.... Ni skall dö, om ni bor kvar i detta kyffe, så usel som ni är.

Den sjuka tog händerna från ansigtet och stirrade på ynglingen med en så hemsk, så hotande blick, att han ovilkorligen drog sig tillbaka af förskräckelse.

— Snart öfvervann han dock sin fruktan och närmade sig åter,

— Din mor yrar, — sade han till flickan.

— Ja, mamma har blifvit så konstig på en stund....

— Vik bort, vik bort, Satan! — mumlade madamen, i det hon slog framför sig med händerna som en vansinnig. — Du frestar mig fåfängt!

— Mamma! — ropade Helena ängsligt, — hvad tänker ni på, mamma? Det är ju den unge, beskedlige herrn, om hvilken jag talade med er i går afton. Det var han som ville hjelpa oss.

— Jasså, det är han, — sade den arma kvinnan, i det hon liksom uppvaknade ur en dröm. Hvad vill han då, den der herrn?

— Jag tycker synd om er och er stackars lilla dotter, — sade Georg allvarsamt. — Jag vill hjelpa er och förskaffa er en annan bostad, kläder och föda, så mycket ni behöfver.... Er dotter sjunger som en liten engel.... Jag hade tillfälle att höra henne i går, och jag vill skaffa henne tillfälle att utbilda sina anlag. Hon skall blifva en stor sångerska med tiden.

— Hvad heter ni, herre? — sade den sjuka tvärt.

— Georg Ehrenstam.

— Har ni någon bror?

— Nej; men en syster.

— Har ni naft någon bror??

— Jo, en halfbror....Men hvad rör det er?

— Och er bror har blifvit mördad? — skrek hustrun häftigt.

— Ja, — sade Georg förvånad, — han har verkligen blifvit mördad för flera år sedan.... Men hur i all verlden vet ni det?

Madam Andersson besvarade icke denna fråga.

— Och det är säkert, att ni icke är utskickad från satan för att göra mig och min stackars Helena olyckliga! — skrek hon utom sig. — Det är ju säkert?

— Din mor mätte ej hafva sina sinnen i behåll, — svarade Georg kallt, i det han vände sig till Helena. — Hon yrar ju.

— Ack, förlåt henne, herr baron, — sade Helena halfgråtande. — Jag begriper icke hvad som går åt henne. Hon har aldrig varit sådan förr.

— Hon tycks känna till händelser som tilldragit sig i min familj, — fortfor Georg. — Hur är det möjligt att hon kan hafva någon reda derpå?

— Jag vet icke, — sade Helena. — Men så tala då, mamma, — fortfor hon, vändande sig till modern, — säg hvad som kommit åt er.

— Det är bra nu, min flicka, — sade den sjuka, sansande sig. — Jag yrade nyss, tror jag... — Förlåt mig, herre! Att jag kände till ert namn kom sig deraf att jag i min ungdom bodde nära det ställe, der er bror blef mördad, och då hörde talas derom .... Det var detta som gjorde mig så hemsk till sinnes....

— Nåväl, — sade Georg, — låt oss då återkomma till hufvudsaken.... Jag är rik, och som jag intresserar mig för er dotter, har jag beslutit att hjelpa henne fram på den bana, hvilken hon en gång, efter hvad jag hört, varit ämnad att beträda.... Ni känner ju herr Sterner?

— Ja, jag har i flera månader städat hans rum.

— Nåväl, jag bör säga er, att det är i samråd med honom jag uppgjort denna plan.... Han skall dagligen gifva Helena undervisning i hvad som till hennes uppfostran hörer, och jag skall sörja för edert uppehälle och gifva henne tillfälle att lära sig musik och sång, för hvilket hon har en afgjord fallenhet.... Om ett år skall jag skaffa henne plats vid teatern i Stockholm, och om allt går väl, skall hon inom några år vara en af våra utmärktaste sångerskor.... Hvad säger ni härom?

Madam Andersson kände en obestämd, en dunkel fruktan intaga sitt sinne vid dessa frestande anbud, men hon bortjagade den såsom orätt .....Hon älskade dessutom sin dotter för högt, för att hafva styrka säga nej.

— Herr baron, — sade hon efter en stunds betänkande — jag känner er icke, men då ni säger er vara i samråd med herr Sterner, så måste jag tro er hafva hederliga bevekelsegrunder till ert handlingssätt, ty jag vet, att han icke skulle samtycka till något, som åsyftade vår olycka .... Är det icke så?

Trots sin tidiga förhärdelse kunde dock den unge baronen ej undgå att med blygsel fästa sina ögon på golfvet vid denna öppna fråga af den arma hustrun, hvars enda barn han ville uppfostra till.... vanheder.... Han hemtade sig dock snart från sin förvirring och svarade kallt:

— Hur kan ni fråga så, min kära madam? Jag skall åsyfta er olycka! Det vore sannerligen ett eget sätt att bereda er ofärd, då man erbjuder sig att draga försorg om er.

Lugnad genom Georgs trygga ton och oskyldiga utseende, — ty denne yngling hade redan lärt sig att låta sitt ansigte uttrycka allt hvad han behagade, — svarade den sjuka:

— Jag antager då med största tacksamhet ert ädelmodiga anbud, herr baron.... Min dotter måtte ega ovanliga anlag, efter ni till en sådan grad intresserar er för henne.... Måtte hon blott komma att motsvara de förhoppningar ni gjort er om henne!

— Och du, lilla Helena.... hvad säger du om saken? — frågade Georg, i det han klappade flickan på hufvudet.

Helene neg och rodnade samt framstammade derefter med tårar i ögonen en glad tacksägelse....Omedveten om de faror, som hotade, kunde hon knappt hålla sig från att göra höga fröjdesprång i förtjusningen öfver de lysande utsigter, hvilka så oförmodadt öppnade sig för henne.

— Laga er då i ordning att genast inflytta ett par snygga rum, som jag hyrt åt er, — sade Georg. — Ni är väl icke så sjuk, min kära madam, att ni icke kan gå ut??

— Nej, bevars, — svarade madamen, som nu slagit alla skrupler ur hågen och liksom fått nytt lif vid tanken på den lycka, hon och hennes dotter gjort, — nej bevars....jag känner mig frisk som en nötkärna....Hvar skola vi bo, herr baron?

Georg uppgaf gata och husnummer. Derpå tillade han:

— Ni behöfver nu icke längre städa åt studenter, madam.... Jag skall gifva er en viss summa i månaden att lefva på.... Ni kan väl dessutom förtjena litet genom sömnad för att hjelpa under.....

— Ja bevars, — ropade madamen lifligt, jag skall sy dagen igenom, i fall jag bara kan få något arbete.

— Jag skall skaffa er arbete.... Hvad syr ni för slag?

— Åh, jag kan sy både skjortor och nattkappor, och dessutom har jag brukat tvätta åt herrar studenter.

— Nej, det får ni icke göra hädanefter, — sade Georg. — Om Helena skall biträda dermed, så förderfvar hon sina händer.... jag skall då hellre gifva er pengar, så mycket ni behöfver. Er dotter får ni dessutom icke belasta med något slags arbete. — Hon skall läsa, spela och sjunga, — ingenting vidare.

— Åh, hon blir då riktigt en mamsell, — sade modern, i det hon med stolthet betraktade sitt barn. — Men du får aldrig förakta din stackars fattiga mor, Helena.

— Hur kan ni säga så, mamma? — utbrast den unga flickan med tårar i ögonen. — Skulle jag kunna annat än hålla af er, som varit så god mot mig.

— Saken er då uppgjord, — sade Georg. — Laga er nu i ordning att flytta. Om en timme kommer jag och hemtar er till er nya boning. Farväl med er så länge,

Han öppnade dörren och aflägsnade sig.

— Är det en dröm — ropade Helena, det hon tog ett högt språng af glädje, — nej, det är verklighet!.... jag får lära mig sjunga och spela och läsa alldeles som förr hos den gamle herrn i Stockholm. Gud så roligt!

— Det är Guds finger....det syns tydligt, — mumlade modern för sig sjelf, — och det vore derför syndigt att sätta sig deremot.... Den ene brodern har varit orsaken till vår olycka....derför låter Gud den andre blifva ett redskap för vår ...lycka.. Herre, dina vägar äro underbara!..

VI.

Georg.

— Bor icke madam Andersson här? — frågade Mauritz, då han senare på förmiddagen inträdde i det lilla huset vid Svartbäcksgatan, hvarest han påträffade en äldre kvinna, som stod och fjellade fisk i förstugan. Det var madam Grönlund, en tjock rödbrusig matrona om några och femtio år, invånarinna i det andra af de båda rummen i den eländiga byggnaden.

— Nej, — svarade madam Grönlund, — hon har blifvit förnäm nu, kan tänka, och kan derför icke bo i ett sådant hybble mera....Jag tror visst att hon fått ett arf, ty hon sade mig att hon skulle flytta till Vaxalagatan och ha två rum, så hon.... Inte heller skall hon städa mera, och hennes dotter, den lilla slinkan, skall bli en förnäm dam med tiden, må veta.... Annars var det en ung, vacker herre här i morse, och det var väl han, som hyrt dem rum, kan jag tänka. Men hvad har han med dem att göra.... se det begriper jag platt icke.... Flickslynan är för ung ännu och modern är för gammal för att kunna reta ungherrarnes aptit.....De hade blifvit så högfärdiga, att de knappt ville känna igen mig, då de gingo sin väg....

— De hafva således redan flyttat?? — sade Mauritz, afbrytande madamens ordflöde.

— Ja, herre, som jag säger.... och de hafva icke ens tagit med sig det lilla, de hade. De behöfde icke sådana simpla saker nu, kan tänka! Nu ska' de ha stoppade stolar och en soffa med madrass....Men högmod går för fall....

— Jag har kommit för sent, — sade Mauritz för sig sjelf, i det han vände om; det onda har redan skett och kan måhända nu mer icke hjelpas ....Han är snabb i utförandet af sina beslut, den der Georg....Men det är sant....Kanske käringen vet i hvilket hus de bo.

Mauritz vände åter om och frågade madamen om hon kunde gifva honom närmare upplysningar rörande deras nya bostad.

— Nej, det vet jag absolut icke, — sade madam Grönlund. — Men om herrn vill gifva mig något, skall ja gspringa ut och försöka ta' reda på dem.

— Åh nej, det behöfs icke, — sade Mauritz leende; — jag får nog rätt på dem....Dessutom är det icke så angeläget.

— Hvad är att göra? ?— mumlade den unge mannen för sig sjelf, i det han långsamt vandrade gatan framåt. — Den der lilla flickan intresserar mig på det lifligaste..... jag vet knappt hvarför. Om det är Georgs plan att framdeles göra henne till sin mätress, såsom Holm insinuerade, så måste man söka tillintetgöra den.... Hennes unga, oerfarna hjerta skulle ju lätt kunna fästa sig vid välgöraren....Aha, munsjör Georg ....skall hafva ett vaksamt öga på dig.... Jag skall hindra dig att begå denna nedrighet..... och det skall blifva min hämd för piskslaget du gaf mig i min barndom.... Men då jag tänker närmare på saken, så kan jag knappt tro på möjligheten af en dylik plan hos Georg.... Han är ju för ung.

Ett kraftigt slag på axeln afbröt Mauritz' tankegång.

— Går du i giftastankar, Mauritz? — ropade den muntre Albert Broman, i det han fattade honom under armen; — jag har gått hela gatan och skrikit mig hes på dig, men du har icke hört mig.... Hvad fan har du fått för myror i huf vudet?

— Jag går icke i giftastankar, — sade Mauritz leende, — men jag funderar på hur jag skall kunna hindra ett giftermål till venster.

— Hvad fan menar du med det?

— Du påminner dig kanske den unga flickan min städerskas dotter, om hvilken vi talade i går .....

— Den lilla Helena, som unge Ehrenstam eller hvad han hette, skulle uppfostra i förening med dig, du filantrop! Nå, hvad är det med henne?

Mauritz berättade hvad som händt och yppade sina misstankar angående Georgs hemliga syftemål.

— Vi skola hafva ett vaksamt öga på den lilla oskulden — ropade Albert, — lita på det....Hon är för god åt den der adelsvalpen, som i förlitande på sina penningar tror sig kunna göra hvad skurkstreck som helst....Men vi skola lura honom....och sedan han fått kosta på henne en artig summa, skola vi kapa bort henne midt för hans näsa.... Hon är ju i alla fall ännu så ung, att du, som skall blifva hennes lärare, bör kunna inplanta tusende dygder i henne .....Bara du icke går och blir kär sjelf, när allt kommer omkring.

— Har ingen fara, — sade Mauritz leende. — Men nu går jag och söker upp Georg för att fråga honom, hvar han gjort utaf vår gemensamma protégée. Jag vet ej ens hvar de bo.

— Jag följer dig ett stycke, — sade Albert. — Men kors för fan i våld....jag påminner mig nu att det är din födelsedag.... Och du har väl redan öppnat det hemlighetsfulla paketet?

— Ja, — sade Mauritz, — jag har öppnat det.

— Och dess innehåll, min bror! — Du är rik som en Kroesus.... det ser jag på dig.... Dessa papper hafva varit värda en guldgruva.... är det icke så?

— Nej, nej, — svarade Mauritz, — de komma icke att förändra min belägenhet det ringaste... Jag förblifver lika fattig som förut....Men allvarsamt, min bästa Albert. Så gerna jag ville, kan jag icke förtro dig innehållet af dessa papper.... det måste förblifva en hemlighet till vidare.

— Godt, så behåll den då, — sade Albert något misslynt. — Eljest tycker jag, att du allt för väl kunde hysa förtroende för mig.... Du vet mer än väl, att jag aldrig skulle vara i stånd att missbruka det....Men lika godt....Låt oss gå på!

— Här bor unge Ehrenstam, — sade Mauritz, i det han stannade utanför ett stort hus.

— Skall du gå upp till honom?

— Ja, det är nödvändigt.

— Farväl då!

Albert aflägsnade sig.

— Han blef stött, — sade Mauritz för sig sjelf, — det gör mig ondt....Men jag vågar icke anförtro hemligheten åt honom, ty fastän jag icke tviflar på hans vänskap, så fruktar jag dock storligen, att han möjligen i ett gladt lag kunde låta ett och annat ord undslippa sig.... och det måste man förekomma.

Under denna monolog hade Mauritz gått in i huset.

— Bor unge Ehrenstam här? — frågade han en piga, som han mötte i trappan.

— Ja, här bor en ung baron, som nyligen kommit hit....Om ni är god och går två trappor upp .....

Mauritz följde anvisningen och stod snart framför en dörr, hvarpå satt ett visitkort med namnet: Georg Ehrenstam.

Han öppnade dörren och steg in.

Georg låg vårdslöst utsträckt på en soffa, sysselsatt med att röka en cigarr. Framför soffan stod ett bord, på hvilket syntes några böcker i prydliga band, och hvilka sågo ut som hade de varit högst obetydligt begagnade.

Rummet var stort och präktigt möbleradt. Dörren till en innanför belägen sängkammare stod öppen och innanför sängkammaren hade Georg ytterligare ett rum, hvilket kunde anses som ett kabinett. Mauritz rynkade lätt på pannan vid åsynen af en lyx, så ovanlig bland studenterna. Emellertid helsade han artigt och Georg steg genast upp och räckte honom handen.

— Välkommen, — sade han med ett förbindligt leende. Sitt ned och rök en cigarr. Jag smickrar mig med att kunna bjuda äkta Havannas.

Mauritz tackade, tände sin cigarr och slog sig ned på soffan.

— Ni bor som en prins, herr baron, — yttrade han.

— Jo fan och, — sade Georg vårdslöst. — Jag hade ämnat taga en hel våning, men det stod icke till att få någon....Jag måste derför åtnöja mig med tre fattiga rum....jag som hade dubbelt så många under min sejour i Stockholm förliden vinter.

Mauritz svarade icke. Han ryckte på axlarna och teg.....

Den unge mannen var verkligen i förlägenhet, hur han skulle inleda samtalet angående Georgs förmodade planer med Helena. Han var rädd att såra honom, emedan han, med kännedom af Georgs retliga och öfvermodiga lynne, fruktade en ohjelplig brytning, hvilken möjligen skulle kunna beröfva honom all befattning med bildandet af den unga flickan, för hvilken de båda två, fastän af olika motiver, intresserade sig.

Georg var sjelf den förste som vidrörde ämnet.

— Ni kommer förmodligen, — sade han, — för att tala om vår gemensamma skyddsling, den lilla flickan från Svartbäcksgatan.

— Ja, — sade Mauritz, — jag önskar veta hvar ni gjort af henne, ty jag hörde i hennes förra logis, att hon redan flyttat med sin mor.

(Forts.)

Doktorn

Sade att min sjukdom var obotlig.

Sade att jag skulle dö af Hjärtlidande.

Dr. Miles' Heart Cure medförde god hälsa.

"Jag har all orsak att rekommendera Dr. Miles' Remedies ty Heart Cure räddade mitt lif. Jag är en stor man, vägt mycket öfver sex hundra och vägde nära tre hundra skålpund. För några år sedan var mitt hjärta så illa angripet, att jag ej väntade bli'va frisk igen. Doktorerna förklarade mig obotlig. Jag märkte Er annons i en tidning och köpte sex flaskor Heart Cure. Jag kände mig mycket bättre däraf och fortsatte tills jag hade tagit tolf flaskor. Min sjukdom var organisk och jag väntade aldrig bli'va frisk, men tack vare Dr. Miles' Heart Cure, är jag nu vid god hälsa, samt har varit i stånd att sköfva min professionela verksamhet, ända sedan jag först började taga denna medicin för åtta år sedan. Jag är musiker lärare i sång och instrumentmusik, musikdirektör m. m. Jag har gifvit lektioner i hela staten Michigan och har rekommenderat Dr. Miles' Heart Cure till tusentals personer i olika delar af staten, samt har aldrig hört annat än godt därom. Jag har förmått dussintals personer i mitt eget county att taga Dr. Miles' Heart Cure ty mitt namn betvifles aldrig af någon som känner mig." C. H. Smith, Flint, Mich.

"Jag är apotekare och har sålt och rekommenderat Dr. Miles' Heart Cure, ty jag vet hvad det gjort för mig och jag önskar jag kunde mera tydligt redogöra för hur frisk jag nu känner mig. Eder Restorative Nervine är alldeles utmärkt." Dr. T. H. Matts, Druggist, Hot Springs, S. D.

Alla apotekare sälja och garantera första flaskan Dr. Miles' Remedies. Skaf eder fri bok om nervösa och hjärtsjukdomar. Adress Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind.

40 Lökar, 25c

För inom och utomhus: Gloxinia, Begonia, Iris-Scilla, Tuberoses, Jonquils, Daffodils, Oxalis, Freesia-Tulips, Hyacinths, Crocus, Japan Lily, Snowdrops, Narcissus, Allium, Chionodoxa, Paconia. För 25c, frimärken eller silfver, vill vi sända denna präktiga samling af blomsterlökar och som premium en vacker samling blomsterfrö, 150 varieteter, fritt. Beställ idag och försäkra dem innan plantningstiden. WOODLAWN NURSERY, - Malden, Mass.

SVENSK ALMANACKA OCH KALENDER för 1906, utgifven af Nielsen & Lundbeck, 24 State St., New York City. Pris 4c pr. ex. i frimärken. Har nu utkommit. Detta häfte, som har kalenderform, är 80-sidigt och innehåller, förutom fullständig almanacka, en mängd statistiska uppgifter om Sverige, Öfversikt öfver alla världens länder, Kongressens årliga bevillningar, Arbetsjagar i Förenta Staterna, Världshistoriska minnesdagar, Hur lifvet tillbringas, Parad- och salutdagar, Fördelningen af nordbor i Förenta Staterna, om giftiga växter samt flera andra nyttiga och intressanta artiklar. Boken sändes till enhvar, som till Nielsen & Lundbeck, 24 State St., New York, skickar sin adress och fyra cents i frimärken. För 30 cents sändas 10 exemplar. Skrif i dag.

YOUR FORTUNE TOLD FREE

Skicka 2 cents i frimärken med uppgift på Er födelsedag och skall jag sända Ert horoskup från vaggan till grafven. Allt som rörer affärer, kärlek, giftermål och helsa förklaras lätt af den nu lefvande största astrolog. Alla förvånade och belåtna. PROF. LEO AMZI, Dept. 75, BRIDGEPORT, CONN.

SPECIELT ANBUD.

Kalenderur, visar rätt tid, och garanteras för 5 år. Visar dato, dagar i veckan, månens utseende, timmar, minuter och sekunder. Vårt reguliera pris är $10, men för att få det kändt bland denna tidnings läsare göra vi följande ovanliga anbud, för en kort tid endast. Skicka oss 50c i frimärken och skola vi sända uret, till Er närmaste express office, der Ni sjelf kan undersöka detsamma. Om

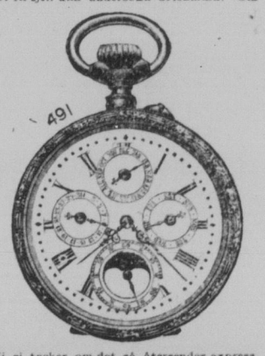

Ni ej tycker om det så återsender expressagenten det utan kostnad för Eder. Om N deremot tycker om det så betala expressagenten endast fem ($5) dollar och klockan, förseglad med skrifven garanti, öfverlemnas då till Er.—Detta anbud gäller endast 30 dagar och kommer ej att blifva synligt något mera i denna tidning. Beställ i dag.

UNION WATCH COMPANY,
Room 1—4,
49 Maiden Lane, - - New York City, N. Y

Almanack
för året 1906.
Till Chicagos horisont.....5 cents
Till Stockholms horisont.....5 cents
Portofritt tillsända vid emottagandet af beloppet i frimärken till
C. Rasmussen Publ. Co.,
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Svenskt Romanbibliotek PROFHÄFTE FRITT!

utkommer häftesvis två gånger i månaden. Hvarje häfte innehåller 64 sidor och är vackert tryckt å fint papper. De utkomna häftena innehålla:

MARIA SOPHIE SCHWARTZ berömda romaner—
Mannen af Börd och Kvinnan af Folket, 550 sidor, samt
Arbetet adlar Mannen, 620 sidor.
Ödets Lek, af HERMAN BJURSTEN.

Denna roman är en af de mest spännande som finnes på svenska språket, och har utkommit i otaliga upplagor, hvilket är en säker borgen för att den läses med förkärlek.

Nya subskribenter få de hittills utkomna häftena till betydligt nedsatt pris. Skrif efter profhäfte, 64 sidor, som sändes fritt.

AGENTER ÖNSKAS
C. RASMUSSEN PUBL. CO.
—ETABLERAD 1874—
720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.